

Teczka źródłowa 03 Ziemia Baffina

Pełne okrążenie w jednym sezonie nawigacyjnym • wydanie 2.1 z 22.10.2026 • stan kwerendy historycznej 21.10.2026

OCEAN A zamknął pełną pętlę wokół Ziemi Baffina w sezonie 2026. Teczka przedstawia kryteria wyniku, dane przekazane przez organizatora, odnalezione precedensy i granice oceny pierwszeństwa. Wydanie 2.1 uzupełnia przygotowane wydanie 2.0 o końcowe dane z 22 października 2026 r. Publiczne wydanie 1.0 z 16 października pozostaje archiwalnym dokumentem stanu wiedzy na tamten dzień.

1 Zakres i kryteria

Badamy pełne opłynięcie Ziemi Baffina małym jachtem żaglowym w jednym sezonie nawigacyjnym. Nie badamy pierwszego w historii okrążenia wyspy przez dowolny statek. Warunki muszą być spełnione łącznie: jeden jacht, ciągła wykonana trasa morska obejmująca całą wyspę, zamknięcie pętli i jeden sezon bez zimowania rozdzielającego odcinki obwodu.

Powrót do tego samego portu nie jest konieczny, jeżeli wcześniejszy ślad z tego samego sezonu połączy się z późniejszym tak, że powstanie pełny obwód wyspy. Samo przecięcie dwóch dowolnych odcinków nie wystarcza. Nie wymagamy opłynięcia każdej zatoki ani arbitralnej odległości od brzegu. Zmiana kapitana lub załogi nie przerywa ciągłości rejsu jachtu.

Określenie „mały jacht” jest porównawcze wobec dużych statków z wykazu historycznego. OCEAN A ma 22,65 m długości. Nie jest to nazwa oficjalnej klasy rekordowej ani twierdzenie o najmniejszej jednostce.

2 Dokumentacja własna OCEAN A

Dane osiągnięcia	Zapis
Jacht i sezon	OCEAN A • jacht żaglowy • długość 22,65 m • sezon nawigacyjny 2026
Początek pętli	10 kwietnia 2026 r. • 19:36 UTC
Data zamknięcia pętli	22 października 2026 r.
Czas zamknięcia pętli	02:35 UTC
Pozycja początku i zamknięcia	65°24'29,13" N; 052°52'01,62" W (WGS84)
Czas kalendarzowy	194 dni 6 godzin 59 minut od początku do zamknięcia pętli
Dystans obwodu	3384,5 Mm = 908 Mm + 805,5 Mm + 1671 Mm
Kryterium zamknięcia	Połączenie późniejszego śladu z własnym wcześniejszym śladem sezonu 2026, tworzące pełny obwód Ziemi Baffina.
Podstawa dokumentacyjna	Dane czasu, pozycji i dystansu przekazane przez organizatora 22.10.2026; wskazana przez niego dokumentacja nawigacyjna OCEAN A: zapis pozycji, ślad trasy i dziennik jachtu.

Koniec kanadyjskiego odcinka NWP 14.10.2026 o 22:30:27 UTC jest innym zdarzeniem i sam nie dowodzi zamknięcia okrążenia. Dotarcia do Maniitsoq również nie utożsamiamy automatycznie z punktem zamknięcia. Pełny obwód wyspy wyodrębnia się z wykonanej trasy sezonu 2026. Zmiany kapitana i załogi nie zmieniają tożsamości jednostki wykonującej okrążenie.

Dystanse odcinków według zestawienia organizatora: Maniitsoq (Manitschok)–Upernavik 908 Mm; Upernavik–Bellot 805,5 Mm; Bellot–Maniitsoq 1671 Mm. Są to odcinki wyodrębnionego obwodu Baffina, a nie cała trasa wyprawy między kwietniem a październikiem.

Metodologia czasu: 194 dni 6 godzin 59 minut oznacza cały przedział kalendarzowy. Podana suma czasów trzech odcinków, 57 dni 14 godzin, nie została zweryfikowana jako czas w drodze. Różnica 136 dni 16 godzin 59 minut obejmuje również żeglugę poza obwodem, w kierunku Tuktoyaktuk i z powrotem; nie można jej w całości nazywać postojami. Czas w drodze i rzeczywiste postoje wymagają odrębnego zestawienia dziennika.

Zakres tej aktualizacji: sprawdzono rachunek dat i sumę dystansów podanych przez organizatora. Nie przeprowadzono niezależnego audytu surowych plików GNSS. Pełna weryfikacja nawigacyjna wymaga porównania datowanych śladów, wskazania rekordów początku i zamknięcia oraz połączenia odcinków w rejonie Bellot. Teczka nie zastępuje tych zapisów.

3 Potwierdzone wcześniejsze okrążenia

Kwerenda potwierdza co najmniej osiem okrążeń przez sześć dużych statków. To wszystkie przypadki potwierdzone w tej kwerendzie, nie dowód, że w całej historii było dokładnie osiem.

Rok i jednostka	Długość	Eksploatacja i podstawa potwierdzenia
1948 USCGC Eastwind	82,0 m	Lodołamacz US Coast Guard; zaopatrzenie stacji i rozpoznanie Task Force 80. Dziennik i rekonstrukcja archiwalna. [1–3]
1948 USS Edisto	82,0 m	Lodołamacz US Navy; zaopatrzenie i rozpoznanie Task Force 80. Odtworzona pełna droga przez Fury and Hecla. [1, 4]
1956 HMCS Labrador	82 m	Lodołamacz Royal Canadian Navy; DEW Line, hydrografia i oceanografia. Dziennik Pullena i The Crowsnest. [5–7]
1960 CSS Baffin	87 m	Państwowy statek hydrograficzny. Instytucjonalna mapa okrążenia i dokumentacja BIO; inwentarz raportów w LAC. [8–11]
2006 CCGS Amundsen	98,2 m	Lodołamacz badawczy ArcticNet. Raport całej wyprawy 22 VIII–9 XI, powrót przez Fury and Hecla 23 X. [12, 15]
2020 CCGS Louis S St Laurent	119,6 m	Ciężki lodołamacz; program JOIS. Raport i mapa St John’s–St John’s, 5 IX–15 X; Fury and Hecla 7 X. [16–19]
2023 CCGS Amundsen	98,2 m	Badania naukowe. Raport 8 VII–25 X; mapa i opis odcinka przez Fury and Hecla, Foxe Basin i Hudson Strait. [13, 15]
2025 CCGS Amundsen	98,2 m	Badania naukowe. Raport 27 VI–22 X; Fury and Hecla 5 X, następnie Foxe Basin i powrót do Québecu. [14, 15]

Dla rejsów badawczych ocena opiera się na wykonanej trasie, także gdy operator nie przedstawiał jej jako rekordu. W przypadku Louis S St Laurent wpis WHOI mówi ostrożnie o „practically a full circumnavigation”; pełną kwalifikację w zestawieniu uzasadnia mapa całego zamkniętego rejsu w raporcie JOIS, nie sam tytuł wpisu.

Dlaczego korygujemy opis roku 1960

CSS Baffin rzeczywiście opłynął wyspę w 1960 r. Nie potwierdzono jednak, aby wtedy utworzono oficjalną klasyfikację takich osiągnięć. Wzmianki Hendersona o „1856” i o dopiero drugim okrążeniu przez dowolny statek nie są wiarygodną podstawą: udokumentowane rejsy Eastwind i Edisto pochodzą z 1948 r., a Labrador z 1956 r. W nowej publikacji pomijamy rzekomy precedens z 1856 r. i tezę o formalnym początku klasyfikacji w 1960 r. [1–11]

4 Przypadki niezaliczone do porównywalnych okrążeń

Vagabond 2016

Jacht żaglowy 15,30 m, rodzinna baza wypraw i badań polarnych. Zimował w sezonie 2015/2016 przy Qikiqtarjuaq na Ziemi Baffina, nie na Grenlandii. W lipcu 2016 przeszedł na Grenlandię; w sierpniu wrócił przez Baffin Bay na północ i zachód wyspy, przeszedł Fury and Hecla 31 VIII, następnie Foxe Basin i Kimmirut. Dalej skierował się na Labrador; sezon zakończył w Goose Bay. [24–29]

Opisana publicznie trasa pozostaje otwarta: brakuje zamknięcia odcinka od południowo-wschodniego Baffina do Qikiqtarjuaq. Dlatego nie zaliczamy jej do pełnych okrążeń w jednym sezonie, mimo użytego przez załogę określenia „tour de Baffin”. Dopłynięcie do miejsca zimowania w poprzednim roku nie uzupełnia brakującego odcinka sezonu 2016. Ocenę mógłby zmienić dowód dodatkowego, nieopisanego odcinka z 2016 r. lub innej zamkniętej pętli w tym samym sezonie.

Kapitan Khlebnikov 1997 1998 i 2006

Lodołamacz pasażerski 122,5 m, komercyjne wyprawy turystyczne z zawodową załogą i śmigłowcami. Raport Canadian Wildlife Service wymienia w 1997 i 1998 r. oferty opłynięcia w tabeli „Cruises offered”. Oferta i pozwolenie nie dowodzą wykonania. Brakuje końcowej relacji lub pełnej datowanej trasy. [20–21]

W 2006 r. publikowano plan pętli Resolute–Resolute na 2–17 VIII. Relacja uczestnika potwierdza inną chronologię: tranzyt NWP 19 VII–9 VIII, następnie eksplorację Baffina i wyjście z Resolute 16 VIII. Bez pełnego rzeczywistego śladu sezonu nie utożsamiamy tych zapisów z wykonaną pętlą programu. Nie jest to dowód, że okrążenie nie nastąpiło. Żaden z tych przypadków nie dotyczy małego jachtu żaglowego. [22–23]

Pozostałe sprawdzone przypadki

Jednostka	Dlaczego nie zaliczamy
CSS Baffin 1981 • 87 m	Prace hydrograficzne w Fury and Hecla nie potwierdzają pełnej trasy sezonu. [11]
Amundsen 2017 • 98,2 m	Prace w zachodniej części cieśniny nie wykazują przejścia całego akwenu i zamknięcia pętli. [30]
Pachamama 2016 • kadłub 15,15 m	Żaglowy jacht rodzinnej wyprawy edukacyjnej. Tranzyt NWP z Pacyfiku przez Fury and Hecla ku Atlantykowi; brak pełnej pętli Baffina. [31]
Polar Bound 2016 • ok 14,6 m	Prywatny jacht motorowy. Tranzyt NWP trasą 7 nie dowodzi okrążenia wyspy. [32]
Shinkai 2023 • 54,9 m	Duży prywatny jacht motorowy. Rejestr potwierdza tranzyt NWP trasą 7, nie pełny obwód Baffina. [32]

5 Wniosek i określenie wyniku

Nie odnaleziono wcześniejszego udokumentowanego rejsu małego jachtu żaglowego spełniającego łącznie warunki pełnego zamkniętego obwodu wyspy i jednego sezonu nawigacyjnego. Wcześniejsze potwierdzone okrążenia wykonywały duże statki. Wynik kwerendy stanowi podstawę poniższej, ograniczonej stanem źródeł oceny pierwszeństwa OCEAN A.

Wynik OCEAN A

Według źródeł odnalezionych i zweryfikowanych w kwerendzie zakończonej 21 października 2026 r. OCEAN A dokonał pierwszego znanego nam udokumentowanego pełnego, zamkniętego okrążenia Ziemi Baffina przez mały jacht żaglowy w jednym sezonie nawigacyjnym.

Ocena pierwszeństwa wynika ze stanu odnalezionych źródeł i pozostaje otwarta na nowe dokumenty. Nie oznacza urzędowego nadania rekordu ani dowodu nieistnienia wcześniejszego rejsu. Potwierdzenie trasy OCEAN A i historyczna ocena pierwszeństwa są odrębnymi ustaleniami.

Granice kwerendy

Sprawdzono materiały archiwalne i ich opracowania, dzienniki jednostek, dokumentację BIO i LAC, raporty ArcticNet i JOIS, dokumenty turystyki arktycznej, programy rejsów oraz relacje załóg jachtów. Nie uzyskano kompletnej ewidencji wszystkich rejsów służbowych i prywatnych. Inwentarz archiwalny jest dowodem istnienia dokumentów, a nie ich pełną lekturą. Rejestr Headlanda obejmuje tranzyty NWP, nie wszystkie okrążenia Ziemi Baffina.

Rejestr zmian względem wydań 1.0 i 2.0

Stan historyczny uaktualniono do 21.10.2026. Dodano potwierdzone rejsy od 1948 r. oraz osiem okrążeń jako udokumentowane minimum. Usunięto niepotwierdzoną datę 1856 i sugestię drugiego w historii okrążenia CSS Baffin. Doprecyzowano ocenę Vagabonda i oddzielono programy Khlebnikova od wykonanych tras. Wprowadzono osiągnięty wynik OCEAN A oraz metrykę zamknięcia pętli w sezonie 2026.

Aktualizacja 22.10.2026, wydanie 2.1: wpisano początek 10.04.2026 o 19:36 UTC, zamknięcie 22.10.2026 o 02:35 UTC i wspólną pozycję WGS84; dodano dystans 3384,5 Mm i dokładny czas kalendarzowy 194 dni 6 godzin 59 minut. Doprecyzowano ograniczenia bilansu żeglugi i postojów oraz zakres weryfikacji danych własnych.

Organizator: NATANGO / Andrzej Górajek • armator: Stowarzyszenie Kształcenia Żeglarskiego SKŻ w Szczecinie • kontakt@natango.pl

6 Źródła historyczne

Numery odpowiadają odsyłaczom w treści. Źródła zestawiono i sprawdzono w kwerendzie z 21.10.2026. Podany link prowadzi do dokumentu lub strony operatora; nie oznacza, żeteczka zawiera załączoną kopię źródła.

[1] P. Kikkert, Setting an Arctic Course: Task Force 80 and Canadian Control in the Arctic, 1948, The Northern Mariner XXI, 2011, s. 327–358; szczególnie s. 341–345. Rekonstrukcja oparta na raportach i archiwaliach.

https://www.cnrs-scrn.org/northern_mariner/vol21/tnm_21_327-358.pdf

[2] USCGC Eastwind 1948–1949 Log Books. Transkrypcja robocza; wpisy VII–IX 1948 i odsyłacze do skanów NARA, m.in. 9 i 19 IX.

https://www.naval-history.net/OW-US/Eastwind/USCGC_Eastwind-1948-49.htm

[3] US Coast Guard Historian, Eastwind 1944 WAGB-279. Parametry i eksploatacja; długość 269 stóp.

<https://www.history.uscg.mil/Browse-by-Topic/Assets/Water/All/Article/2459200/eastwind-1944-wagb-279/>

[4] US Coast Guard Historian, Edisto 1965 WAGB-284. Historia jednostki wcześniej służącej w US Navy i parametry; długość 269 stóp.

<https://www.history.uscg.mil/Browse-by-Topic/Assets/Water/All/Article/2459284/edisto-1965-wagb-284/>

[5] T.C. Pullen, Personal Records of Arctic Voyages, tom 1, edycja 2018. Dziennik 1956, zwłaszcza s. 47–63 oraz wykaz osiągnięć; PDF s. 99–115.

<https://arts.ucalgary.ca/sites/default/files/teams/25/dcass12.pdf>

[6] The Crowsnest, Royal Canadian Navy, listopad 1956, tom 9 nr 1. Wstęp Lady of the Month i Through Fury and Hecla; wcześniejsze przejścia z 1948 r.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/20/The_Crowsnest,_Vol.09_No.01,_Nov_1956.pdf

[7] Royal Canadian Navy, HMCS Labrador. Oficjalna karta historii i parametrów jednostki.

<https://www.canada.ca/en/navy/services/history/ships-histories/labrador.html>

[8] Bedford Institute of Oceanography, Science Review 1990 & 1991, s. 66, rys. 4. Mapa rzeczywistego okrążenia CSS Baffin z 1960 r.; PDF s. 70.

<https://waves-vagues.dfo-mpo.gc.ca/library-bibliotheque/364405.pdf>

[9] Library and Archives Canada, inwentarz RG139, akcesja 1987-88/088, tom 6, pozycja 769, s. 19 inwentarza. Monthly Reports on the Circumnavigation of Baffin Island 1960. Inwentarz, nie odczyt raportów.

https://data2.archives.ca/pdf/pdf002/139-7_44620_open.pdf

[10] Bedford Institute of Oceanography, 2002 in Review, s. 36–37. Instytucjonalne potwierdzenie opłynięcia CSS Baffin w 1960 r.

<https://waves-vagues.dfo-mpo.gc.ca/Library/353983.pdf>

[11] G.W. Henderson, C.S.S. Baffin, notatki z prezentacji 1992, wersja edytowana 2023. Długość 87 m; opłynięcie 1960 i prace 1981. Błędów pierwszeństwa i daty 1856 nie przejęto.

<https://www.bio-oa.ca/docs/CSS-Baffin-Henderson-2023-edited.pdf>

7 Źródła rejsów badawczych i pasażerskich

Numery odpowiadają odsyłaczom w treści. Źródła zestawiono i sprawdzono w kwerendzie z 21.10.2026. Podany link prowadzi do dokumentu lub strony operatora; nie oznacza, że teczka zawiera załączoną kopię źródła.

[12] ArcticNet, 2006 Expedition Report. Mapy części I; opis etapów 1, 2a i 2b; s. 25–26 i 195: droga powrotna i Fury and Hecla 23 X.
https://amundsenscience.com/wp-content/uploads/2023/12/2006_amundsen_expedition_report.pdf

[13] Amundsen Science, 2023 Expedition oraz końcowy Expedition Report 2023, rozdział 5, s. 53–54. Raport PDF pobrano i odczytano lokalnie; duży plik.

<https://amundsenscience.com/expeditions/2023-expedition/>

[13a] Bezpośredni plik raportu 2023 wskazany na stronie operatora.

https://amundsenscience.com/wp-content/uploads/2023/11/Expedition-Report-2023_Final.pdf

[14] Amundsen Science, 2025 Expedition oraz Expedition Report 2025 V5, s. 6–7 i 38–39; rzeczywista chronologia i przejście 5 X. Raport PDF pobrano i odczytano lokalnie.

<https://amundsenscience.com/expeditions/2025-expedition/>

[14a] Bezpośredni plik raportu 2025 wskazany na stronie operatora.

https://amundsenscience.com/wp-content/uploads/2026/07/Expedition-Report-2025_V5.pdf

[15] Canadian Coast Guard Fleet, CCGS Amundsen. Oficjalne parametry: długość 98,2 m; medium icebreaker.

<https://inter-j02.dfo-mpo.gc.ca/fdat/vessels/vessel-details/3?wbdisable=true>

[16] WHOI, Beaufort Gyre Exploration Project, Dispatch 1 Departure, 5 IX 2020 oraz Dispatch 6 Lancaster Sound. Początek i północny odcinek.

<https://www2.whoi.edu/site/beaufortgyre/expeditions/2020-expedition/2020-dispatches/dispatch-1-departure/>

[17] B. Rogalla, WHOI, Dispatch 27 Baffin Bay, 7 X 2020. Rzeczywiste przejście Fury and Hecla i plan końcowego powrotu.

<https://www2.whoi.edu/site/beaufortgyre/expeditions/2020-expedition/2020-dispatches/dispatch-27-baffin-bay/>

[18] JOIS 2020-79 Cruise Report, wersja 23 II 2021; s. 6 i 8, rys. 4. Daty i mapa pełnego rejsu St. John's–St. John's.

<https://www2.whoi.edu/site/beaufortgyre/wp-content/uploads/sites/108/2021/05/2020-79-LSSL-Cruise-Report-v2021-02-23.pdf>

[19] Canadian Coast Guard Fleet, CCGS Louis S. St-Laurent. Długość 119,6 m; heavy icebreaker.

<https://inter-j02.dfo-mpo.gc.ca/fdat/vessels/vessel-details/81>

[20] L. Wakelyn, Implications of Ship-based Tourism for Marine Birds and their Habitats in Nunavut, CWS 2001; tabela 1, s. 4–5, oraz opis źródeł. Rejsy oferowane, nie rejestr wykonanych pętli.

https://publications.gc.ca/collections/collection_2020/eccc/cw66/CW66-660-2001-eng.pdf

[21] Quark Expeditions, Kapitan Khlebnikov, informator pokładowy, s. 2. Długość 122,5 m i eksploatacja pasażerska lodolamacza.

<https://brochures.quarkexpeditions.com/view/135090829/1/>

[22] Luminous Landscape, Arctic 2006. Program Circumnavigation of Baffin Island 2–17 VIII 2006; źródło planu.

<https://luminous-landscape.com/arctic-2006/>

[23] D. McEown, Northwest Passage Canadian Arctic Nunavut High Arctic, 21 IX 2006. Relacja uczestnika; NWP 19 VII–9 VIII i dalsze etapy.

<https://david-mceown-we0x.squarespace.com/david-mceown?year=2006>

8 Źródła jachtów i zakres rejestru NWP

Numery odpowiadają odsyłaczom w treści. Źródła zestawiono i sprawdzono w kwerendzie z 21.10.2026. Podany link prowadzi do dokumentu lub strony operatora; nie oznacza, żeteczka zawiera załączoną kopię źródła.

[24] Vagabond Technical Sheet. Długość całkowita 15,30 m i przeznaczenie jednostki.

<https://vagabond.fr/en/vagabond/>

[25] Vagabond, Baffin Bay 2011–2016. Potwierdzenie zimowania 2015/2016 przy Qikiqtarjuaq.

<https://vagabond.fr/en/expeditions/baffin-2011/>

[26] Dziennik Vagabonda, Arrival in Greenland 30 VII oraz Goodbye Greenland 12 VIII 2016.

<https://vagabond.fr/en/blog/2016/07/30/arrival-in-greenland/>

[26a] Dziennik Vagabonda, Goodbye Greenland, 12 VIII 2016.

<https://vagabond.fr/en/blog/2016/08/12/goodbye-greenland/>

[27] É. Brossier, Fury and Hecla, 31 VIII 2016. Bezpośrednia relacja przejścia.

<https://vagabond.fr/en/blog/2016/08/31/fury-and-hecla/>

[28] F. Pinczon du Sel, Nunavut, 12 IX 2016 oraz Labrador first step, 16 IX. Kimmirut i dalszy kurs na Labrador.

<https://vagabond.fr/en/blog/2016/09/12/nunavut/>

[28a] Dziennik Vagabonda, Labrador first step, 16 IX 2016.

<https://vagabond.fr/en/blog/2016/09/16/labrador-first-step/>

[29] L. Brossier, Goose Bay, 1 X 2016. Zakończenie żeglugi na Labradorze i wyjazd załogi.

<https://vagabond.fr/en/blog/2016/10/01/goose-bay/>

[30] ArcticNet, 2017 Expedition Report. Operacje i pobór rdzeni w zachodniej części Fury and Hecla; brak wykazanej pełnej pętli.

https://amundsenscience.com/wp-content/uploads/2023/12/2017_amundsen_expedition_report.pdf

[31] TOPtoTOP, Expedition Report Global warming allows 1st Northwest Passage via Hudson Bay, 8 IX 2016; oraz karta jachtu Pachamama: długość kadłuba 15,15 m.

<https://toptotop.org/2016/09/08/expedition-report-global-warming-allows-1st-northwest-passage-via-hudson-bay/>

[31a] TOPtoTOP, The Expedition Sailboat Pachamama. Parametry i przeznaczenie jednostki.

<https://toptotop.org/about/the-expedition-sailboat-pachamama/>

[32] R. Headland, Northwest Passage Transits to End of the 2025 Navigation Season, rewizja 1 XI 2025. Zakres rejestru, trasa 7, Polar Bound i Shinkai.

<https://thenorthwestpassage.info/wp-content/uploads/2026/01/NWP-Transits-2025.pdf>